

vælges af Kongen, de øvrige af den danske Rigsdag og de repræsentative Forsamlinger fra Slesvig, Holsten og Lauenborg efter senere fastsatte Regler. Kongen forbeholdt sig første Gang at udnævne alle Rigsraadets Medlemmer.

Denne Forfatnings Tilblivelsesmaade og dens stærkt monarkiske Karakter vakte stor Forbitrelse og førte til Ministeriet Ørsteds Afgang.

Med Iagttagelse af Junigrundlovens Bestemmelser om Grundlovsændringer udstedtes derefter *Grundlovsbestemmelsen af 29. August 1855 om Indskrænkning af Grundloven af 5. Juni 1849*. Herved indskrænkedes Grundloven til kun at gælde for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender, idet samtidig en Række Bestemmelser i denne, bl. a. angaaende Kongen og Statsraadet, ophævedes, og det i Indledningen til Grundloven tagne Forbehold med Hensyn til Slesvig erklæredes for fyldestgjort.

Grundlovsbestemmelsen traadte i Kraft den 2. Oktober 1855 samtidig med, at der udstedtes en ny af Rigsraadet vedtaget *Forfatningslov for det danske Monarkis Fællesanliggender*.

Efter Forfatningsloven af 2. Oktober 1855 skulde Rigsraadet, der — ligesom efter Forordningen af 26. Juli 1854 — kun bestod af eet Kammer, men hvis Medlemstal udgjorde 80, sammensættes saaledes, at $\frac{1}{4}$ af Medlemmerne valgtes af Kongen paa 12 Aar, medens af de øvrige, hvis Valg gjaldt for 8 Aar, Halvdelen valgtes af de forskellige Landsdeles Repræsentationer, Halvdelen ved direkte Valg af mindst 25 Aar gamle Vælgere med en aarlig Indtægt af 1 200 Rdl. Valgbarhedsalderen var 25 Aar.

Den lovgivende Magt i alle Fællesanliggender var hos Kongen og Rigsraadet i Forening.

Opstod der Tvist mellem Rigsraadet og en Landsdels Repræsentation om, hvorvidt et Anliggende hørte til de fælles eller de særlige Anliggender, afgjordes dette af Kongen i Geheimstatsraadet.

Rigsraadet havde i øvrigt i det hele de samme Beføjelser som ved den nugældende Grundlovs §§ 4, 14, 18, 26 og 67 er tillagt Rigsdagen, henholdsvis Folketinget. Med Hensyn til de i den nugældende Grundlovs § 18 ommeldte Forhold krævedes Rigsraadets Samtykke dog kun til Afstaaelse af en Del af Monarkiet eller Indgaaelse af Forpligtelser, som væsentlig forandrede de bestaaende statsretlige Forhold.

Rigsraadet, hvis Præsident og Vicepræsident valgtes af Kongen, kunde kun behandle de af Regeringen efter Kongens Befaling indbragte Lovforslag.

Rigsraadet skulde kun sammenkaldes hvert 2det Aar, og Kongen kunde slutte dets Møder efter 2 Maaneders Forløb.

Kongen kunde opløse Rigsraadet, dog at nye Valg snarest muligt skulde foretages. Rigsraadet, hvori de kongevalgte Medlemmer beholdt deres Sæde, skulde da samles inden 4 Maaneder efter Opløsningen. I den toaarige Periode kunde højst 2 Opløsninger finde Sted.

Lovforslag om Forandringer i Forfatningen kunde kun vedtages af Rigsraadet i Møder, hvor mindst $\frac{3}{4}$ af Medlemmerne var til Stede, og af de tilstedeværende maatte mindst $\frac{2}{3}$ stemme for Forslaget.

Forfatningsloven var hovedsagelig udarbejdet af den daværende Finansminister, Matematikeren C. C. G. Andræ, og den af ham opfundne Forholdstalsvalgmaade fik første Gang Anvendelse i den samtidig udstedte foreløbige Valglov af 2. Oktober 1855.